

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoCsp/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119200370
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4119200370.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., O. XX, o zaplatenie sumy vo výške 1.740,66 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 20. augusta 2019, č. k. 17Csp/3/2019-75, v spojení s uznesením zo dňa 23. novembra 2020, č. k. 17Csp/3/2019-142, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. až IV. **z r u š u j e a**
vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 20. augusta 2019 č. k. 17Csp/3/2019-75 rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.740,66 eur, úrok vo výške 47,62 eur, úroky z omeškania vo výške 0,78 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nesplatennej istiny 1.740,66 eur, počnúc od 21.12.2018 až do zaplatenia (I. výrok).

1.2. Žalobu vo zvyšku zamietol (II. výrok).

1.3. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinná zaplatiť žalovaná (III. výrok).

1.4. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím (IV. výrok).

2.1. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil podľa ustanovení § 497 a § 504 Obchodného zákonníka, podľa § 52 ods. 1, 3, 4, § 54 ods. 2, § 559 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. účinného od 01.02.2013, podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. d/, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy zo dňa 27.10.2015 č. 000000000257022.

2.2. Výrok o náhrade trov konania oprel o ustanovenia § 255 ods. 1 a 262 ods. 1 CSP.

3.1. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobným návrhom domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy vo výške 1.740,66 eur, na zaplatenie úroku vo výške 47,62 eur, úroku z omeškania vo výške 0,78 eur, úrok vo výške 7,90 % ročne z nezaplatennej istiny 1.740,66 eur počnúc od 21.12.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1.740,66

eur počnúc od 21.12.2018 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 47,62 eur od 21.12.2018 až do zaplataenia ako aj náhradu trov konania.

3.2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení v žalobe označil Zmluvu, Všeobecné obchodné podmienky Prima banky Slovensko, a.s., účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy, Obchodné podmienky pre úvery občanom účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy, Výzva na predčasné splatenie úveru, Stav omeškaných splátok na úvere .

4.1. Uviedol, že v predmetnej veci vydal dňa 20.03.2019 platobný rozkaz č. k. 17Csp 3/2019 - 46, ktorý sa však nepodarilo doručiť žalovanej do vlastných rúk, a preto ho súd Uznesením č. k. 17Csp 3/2019 - 50, zo dňa 10.04.2019 v zmysle § 266 ods. 1, 2 a 3 zrušil a vo veci vytyčil termín pojednávania.

4.2. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila a neuviedla žiadne rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu. Podľa § 180 Civilného sporového poriadku boli splnené podmienky, aby súd konal v neprítomnosti strán sporu, žalobca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, žalovaná mala doručenie predvolania vykázané v zmysle § 111 ods. 3 CSP.

5.1. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu a vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložil žalobca, považujúc za preukázané, že s žalovanou na základe Žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru bola dňa 27.10.2015 uzavretá Úverová zmluva č. 000000000257022, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške na refinancovanie iných úverov vo výške 2.300 eur s fixnou úrokovou sadzbou 7,9 % do splatnosti, s výškou RPMN 9,15 %, priemernou RPMN ku dňu podpisu úverovej zmluvy 15,44 %. Výška poskytnutej sumy nebola medzi stranami sporná.

5.2. Žalovaná sa zaviazala predmetný úver splácať v splátkach s počtom splátok 108, splátky boli dojednané mesačne vo výške 29,96 € a to do 15-teho dňa v mesiaci, prvá splátka bola splatná v mesiaci nasledujúcom po mesiaci poskytnutia úveru. Konečná splatnosť úveru bola 15.11.2024, celková suma, ktorú mala žalovaná zaplatiť vrátane všetkých nákladov klienta bola 3.304,68 €. V deň poskytnutia úveru sa žalovaná zaviazala zaplatiť žalobcovi jednorazový poplatok vo výške 69 € a mesačne platiť poplatok za poistenie schopnosti splácať Úver vo výške 0,73 €.

5.3. Žalovaná si neplnila svoje povinnosti vyplývajúce z úverovej zmluvy, preto bola vyzvaná žalobcom listom zo dňa 17.10.2018 na úhradu omeškaných splátok úveru vo výške 90,45 eur a následne listom zo dňa 20.12.2018 bola žalovaná vyzvaná na predčasné splatenie úveru vo výške 1.850,52 eur s príslušenstvom.

6.1. Z prehľadu splácania bolo zistené, že žalovaná doposiaľ uhradila žalobcovi sumu vo výške 1.017,17 eur. Splátka pozostávala zo započítania istiny vo výške 559,34 eur a započítania úroku vo výške 457,83 eur.

6.2. Uplatnená pohľadávka žalobcu pozostávala z istiny, poskytnutého úveru vo výške 1.740,66 EUR - žalovanej bola na základe Zmluvy poskytnutý úver vo výške 2.300,00 EUR; do dňa zosplatnenia uhradila žalovaná na istinu sumu 559,34 EUR, na základe čoho dlžná istina ku dňu zosplatnenia predstavovala sumu 1.740,66 EUR (poskytnutá suma 2300,00 EUR mínus splátky istiny spolu vo výške 559,34 EUR = 1740,66 EUR), z úrokov 47,62 EUR - predstavujú dohodnutý úrok v zmysle Zmluvy, ktorý bola žalovaná povinná splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia, z úrokov z omeškania 0,78 EUR - každá omeškaná dlžná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % p.a., z poplatkov 60,00 EUR - za upomienky (15 EUR/za každú) a výzvu na predčasné splatenie úveru (30 EUR) v zmysle Sadzobníka poplatkov, z poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver 1,46 EUR - uvedené poplatky predstavujú súčet omeškaných poplatkov za poistenie, ktoré sa popri anuitných splátkach úveru žalovaná zaviazala hradiť mesačne v zmysle bodu 1.2. Zmluvy.

7. Súd z úradnej moci (ex officio) preskúmal opodstatnenosť uplatneného nároku z hľadiska jeho súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný len čiastočne.

8. Považoval za nesporné, že zmluva o úvere je svojím charakterom zmluvou spotrebiteľskou, a to vzhľadom na povahu strán tejto zmluvy, kde žalovaná bola spotrebiteľom, ktorý zmluvu uzavrel na vopred pripravenom formulári spolu s predtlačnými zmluvnými podmienkami bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu za účelom uspokojenia svojich osobných potrieb a žalobca bol podnikateľom v oblasti poskytovania pôžičiek.

9.1. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zrejmé, že žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo forme úvere vo výške 2.300,00 eur za účelom refinancovania iných úverov, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť v pravidelných mesačných splátkach.

9.2. Žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne splácať pôžičku, s jej splácaním sa dostala do omeškania, keď doposiaľ žalobcovi uhradila len 44 splátok. Keďže žalovaná dlžné splátky v stanovenej lehote neuhradila žalobca predmetný úver ku dňu 20.12.2018 zosplatnil, o čom bol žalovaná riadne upovedomená listom zo dňa 20.12.2018. Oprávnenie právneho predchodcu žalobcu zosplatniť úver vyplýva z ustanovenia článku 2.8 Obchodných podmienok pre úvery občanom bod a), v zmysle ktorého, ak klient nezaplatí ktorúkoľvek čiastku dlžnú podľa zmluvy o úvere ani do 3 mesiacov po lehote splatnosti, môže banka vyzvať klienta na predčasné splatenie úveru. Doručením výzvy na predčasné splatenie úveru sa všetky čiastky, ktoré sú dlžné podľa zmluvy o úvere (istina aj príslušenstvo) stanú splatné okamžite alebo v deň určený bankou vo výzve adresovanej klientovi (č. l. 19).

10.1. Zmluva, ktorá je predmetom konania, má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, a preto súd podrobil zmluvu o úvere ex offo prieskumu, či obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a Obchodným zákonníkom a súdom neboli v zmluve zistené žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali neplatnosť ustanovení, na základe ktorých sa žalobca domáha náhrady dlžnej sumy, a preto žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1740,66 eur, čo predstavuje nesplatenú istinu, úroky vo výške 47,62 EUR, ktoré predstavujú dohodnutý úrok v zmysle Zmluvy, ktorý bola žalovaná povinná splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého úveru do predčasného zosplatnenia, uplatnené úroky z omeškania vo výške 0,78 EUR, úroky z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1.740,66 eur počnúc od 21.12.2018 do zaplatenia.

10.2. Žalobcovi súd priznal aj uplatnené úroky z omeškania vo výške 7,90 % ročne, ktoré vyčíslil k predčasnému zosplatneniu vo výške 47,62 eur a priznal aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 1.740,66 eur počnúc od 21.12.2018 do zaplatenia poukazujúc na skutočnosť, že žalovaná sa dostala so zaplatením peňažného dlhu do omeškania, čo žalobca v konaní riadne preukázal, a preto súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania z uplatnenej dlžnej sumy a to nasledujúcim dňom po vyhlásení predčasnej splatnosti až do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet žalobcu poukazujúc na § 517 ods. 1 a 2 OZ v spojení s ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z..

11. Čo sa týka zvyšných uplatnených nárokov žalobcu, a to úrok vo výške 7,90 % ročne z nezaplatennej istiny 1.740,66 EUR počnúc od 21.12.2018 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 47,62 eur od 21.12.2018 až do zaplatenia, súd ich ako nedôvodné zamietol.

12.1. K zamietnutej časti ohľadom priznania úroku z úveru vo výške 7,90 % ročne z nezaplatennej istiny 1.740,66 EUR počnúc od 21.12.2018 do zaplatenia súd uviedol, že úrok z úveru prináleží iba na čas do zosplatnenia úveru, resp. do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

12.2. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutiach Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5 Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.02.2017 sp. zn. 5Co/407/2016, Krajského súdu v Nitre zo dňa 15.03.2018 sp. zn. 9Co/225/2017, sp. zn. 25Co/180/2017 zo dňa 29.11.2017, sp. zn. 25Co/180/2017, sp. zn. 7Co/1014/2015, 5Co/64/2018 zo dňa 06.02.2019, 5Co/90/18 zo dňa 30.08.2018, 6Co/191/2018 zo dňa 20.02.2019.

12.3. Súd taktiež vychádzal aj z uznesenia ÚS IV. 476/2012 z 18.09.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úrok y z omeškania / § R 59/1998, 4Obo 143/1998/. Veriteľ má právo na zaplataenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. ÚS SR v citovanom ustanovení konštatuje, že by namietané rozhodnutie bolo možné považovať za svojvoľné, alebo zjavne neodôvodnené, resp., že by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu.

13.1. Prvoinštančný súd k danej veci ďalej poznamenal, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti, ako tomu bolo aj v danom prípade, zmluva o úvere zaniká podľa § 565 OZ a zánikom zmluvy zanikajú práva a povinnosti strán v nej uvedené, teda aj povinnosť platiť úroky. Podľa § 503 Obchodného zákonníka je záväzok platiť úroky splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Teda úroky sa môžu účtovať len do splatnosti záväzku vrátiť peniaze. Úrok predstavuje cenu peňazí v zmysle straty príležitosti veriteľa disponovať s istinou a produkovať prostredníctvom nej zisk. V prípade mimoriadnej splatnosti ale veriteľ navodzuje situáciu, v ktorej má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou a tým aj obmedzenie obchodovania s peniazmi.

13.2. Veriteľ by preto nemal mať právo na úroky ako odplatu za užívanie istiny, keďže dlžník ju už užívať nemôže. Súd si je pritom vedomý, že súdna prax v otázke nároku na úroky z úveru za čas po jeho predčasnom zosplatnení nie je jednotná, o čom svedčia i na žalobcom v žalobnom návrhu poukázané rozhodnutia iných krajských súdov, súd sa prikláňa k vysloveným právnym názorom ako už vyššie citoval rozhodnutia, že veriteľovi patria úroky z úveru len za čas do splatnosti dlhu.

14. V súvislosti s nárokom žalobcu na zaplataenie úrokov z omeškania z vyčíslených zmluvných úrokov, t. j. zo sumy 47,62 eur súd poukázal na zákaz anatocizmu, teda úročenia úrokov (napr. NS ČR: 35Odo/101/2002 - Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva potom veriteľ nemá preto, že ani občiansky ani obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Inak povedané, ani obchodný ani občiansky zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky).

15. Z dôvodu, že je zakázané brať úrok z úroku, ako aj s poukazom na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého úrok a tiež úrok z omeškania sú príslušenstvom a nie hlavnou vecou, súd žalobu v časti o zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplataených úrokov vo výške 47,42 eur počnúc od 21.12.2018 do zaplataenia zamietol.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. v spojitosti s § 255 ods. 1 C.s.p., a žalobcovi, ktorý mal v spore plný úspech, priznal náhradu trov konania v plnej výške.

17.1. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku II. o zamietnutí žaloby vo zvyšku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie spolu s návrhom na doplnenie rozsudku. Nestotožnil sa s argumentmi súdu uvedenými v bode 28 a 30 odôvodnenia rozsudku, rozsudok v napadnutej časti považuje za nesprávny a odvolanie odôvodňuje tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

17.2. Ohľadom nároku na zmluvný úrok po zosplatnení žalobca má za to, že nárok na zaplataenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Pri absencii právnych noriem obmedzujúcich predmetný nárok veriteľa existuje množstvo zákonných ustanovení, z ktorých priamo, resp. výkladom, resp. cez analógiu legis vyplýva záver, podľa ktorého nárok veriteľa na dohodnutý (zmluvný) úrok nie je viazaný (obmedzený) na zosplatnenie dlhu, ale na vrátenie v rámci úveru poskytnutých peňažných prostriedkov. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 497 a § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka, ktoré ustanovenie spája povinnosť platenia úrokov s obdobím skutočnej držby peňažných prostriedkov. Zároveň poukázal aj na komentár IURA EDITION k príslušným ustanoveniam Obchodného zákonníka.

17.3. Z podstaty úroku ako ceny za používanie peňažných prostriedkov možno vyvodíť, že povinnosť dlžníka platiť úrok trvá až do doby vrátenia úveru. V tom zmysle upravuje trvanie povinnosti platiť úrok aj § 503 ods. 3. Vzhľadom na dispozitívnosť ustanovenia strany si môžu vznik a zánik povinnosti platiť úroky, t. j. dobu, počas ktorej má dlžník platiť úroky, v zmluve o úvere dojednať odchyľne. Pri úverovej zmluve ide nepochybne o plnenie peňažného záväzku a hneď v dvoch rovinách: vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky (úver) v dohodnutej lehote, ako aj zaplatiť požadované úroky. Ak dlžník v oboch prípadoch nesplní svoju povinnosť včas, dostane sa do omeškania. Vzhľadom na to, že ide o dva rozdielne inštitúty, ktoré sa odlišujú tak svojou podstatou, ako aj funkciami, všeobecne treba vychádzať z toho, že pri omeškaní s vrátením peňažných prostriedkov má veriteľ nárok jednak na úrok z úveru a jednak na úrok z omeškania (§ 369 ods. 1). Obdobne poukázal na ust. § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého Spotrebiteľ má právo kedykoľvek počas doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere spotrebiteľský úver úplne alebo čiastočne splatiť pred dohodnutou lehotou splatnosti. V takom prípade je spotrebiteľ povinný uhradiť úrok a náklady vzniknuté len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia. Ak zákon č. 129/2010 Z. z. spotrebiteľovi ukladá povinnosť pri odstúpení zaplatiť zmluvne dohodnuté úroky až odo dňa splatenia istiny, musí mať tomu zodpovedajúce právo na zmluvné úroky po zosplatnení aj veriteľ.

17.4. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ani prípadné zosplatnenie dlhu, ktoré je skutočnosťou zakladajúcou vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, pričom nárok na úrok z úveru neovplyvňuje. Iný výklad by musel byť odôvodnený priamo príslušnými zákonnými ustanoveniami, alebo nepriamo - extenzívnym výkladom existujúcich zákonných ustanovení, ktorý však nebol predložený. Reštriktívne ustanovenia vo vzťahu k nároku veriteľa na zmluvný úrok po zosplatnení neobsahuje žiadny právny predpis. Ak by bolo úmyslom zákonodarcu dobu nároku veriteľa na dohodnutý úrok ohraničiť, nepochybne by tak učinil. Žalobca v podanom odvolaní poukazuje na najnovšiu judikatúru - rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. Zn. 6Cdo 113/2018 zo dňa 30.07.2019, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR publikované v ZSP pod č. 55/96 a na ďalšie rozhodnutia krajských súdov.

18.1. Žalobca navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil, vyhovel žalobe v celom rozsahu, aby zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť dlh v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplateného súdneho poplatku.

18.2. Žalobca v odvolaní navrhol aj doplnenie napadnutého rozsudku v zmysle § 225 CSP o výrok nároku, o ktorom v predmetnom rozsudku súd opomenul rozhodnúť, t. j. o nároku na zaplatenie nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 1,46 eur.

19. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne nevyjadřila.

20.1. Okresný súd Nitra dňa 18. septembra 2020 pod č. k. 17Csp/3/2019 - 127 vydal dopĺňací rozsudok s výrokom: Súd ukladá žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi nezaplatené poplatky za poistenie vo výške 1,46 Eur a to spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 21.12.2018 až do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a to na účet žalobcu.

20.2. V odôvodnení dopĺňacieho rozsudku, ktorý právne posúdil podľa ust. § 225 ods. 1 až 3 CSP, uviedol, že ohľadom opomenutej časti, a to žalobcom uplatnených nárokov a to zaplatenie nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 1,46 eur žalovaná skutkové tvrdenia žalobcu ohľadne vzniku, existencie a výšky tejto pohľadávky nepoprela, súd tieto skutkové tvrdenia žalobcu považoval za nesporné a žalovanú zaviazal na zaplatenie tejto sumy tak ako je uvedené vo výroku tohto dopĺňacieho rozsudku.

21. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (podľa § 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP) a neviazaný odvolacím návrhom v zmysle § 381 CSP, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu, ktorý argumentoval nesprávnym právnym posúdením veci v napadnutej časti je v napadnutom zamietajúcom výroku II. a závislých výrokoch III. a IV. o náhrade trov konania dôvodné, preto napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP zrušil a podľa § 391 ods. 1 CSP vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie pre nesprávny procesný postup súdu znamenajúci porušenie práva žalovaného na spravodlivý súdny proces.

22.1. Podľa § 389 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, c/ súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

22.2. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

23.1. Podľa Čl. 2 ods.1 Základných princípov Civilného sporového poriadku (ďalej len základných princípov CSP) Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

23.2. Podľa odseku 2 tohto článku Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

24. Právnym posúdením veci je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav. Dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

25. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania pred prvoinštančným súdom bol nárok žalobcu proti žalovanej na zaplatenie istiny 1740,66 EUR, úroku 47,62 EUR, úroku z omeškania 0,78 EUR, úroku 7,90 % ročne z nezaplatennej istiny 1740,66 EUR od 21.12.2018 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 1740,66 EUR od 21.12.2018 do zaplatenia, úroku o meškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 47,62 EUR od 21.12.2018 do zaplatenia a nezaplateného poplatku za poistenie vo výške 1,46 EUR, ktorý nárok prvoinštančný súd žalobcovi priznal a ohľadne týchto výrokov tento rozsudok odvolaním žalovanej napadnutý nebol, je v tejto časti právoplatný a nebol predmetom odvolacieho prieskumu.

26. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu zostal výrok II., ktorým súd žalobu zamietol a nepriznal žalobcovi uplatňovaný úrok vo výške 7,90 % ročne z nezaplatennej istiny 1.740,66 eura počnúc od 21.12.2018 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 47,62 eura od 21.12.2018 do zaplatenia, ako aj závislé výroky II. a IV. o náhrade trov konania.

27. Rozhodovacia prax odvolacích súdov Slovenskej republiky donedávna nebola jednotná v riešení otázky možného priznania zmluvných úrokov po predčasnom zosplatnení úveru, kedy sa vyprofilovali tri skupiny rozhodnutí: jedna kategória rozhodnutí zmluvné úroky po zosplatnení úveru nepripúšťala a priznávala len úrok z omeškania; druhá kategória rozhodnutí kumuláciu zmluvne dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania po predčasnom zosplatnení úveru pripúšťala a tretia kategória rozhodnutí pripúšťala kumuláciu dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania obmedzene iba do výšky, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný na dohodnutých úrokoch zaplatil.

28. Odvolací senát prejednávajúci túto vec doposiaľ rozhodoval o tejto spornej problematike tak, že zmluvný úrok žalobcovi prináleží len do zosplatnenia úveru a následne žalobcovi priznával už len úrok z omeškania.

29. Vzhľadom na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a to uznesenia z 26. augusta 2020 sp. zn. 7 Cdo 307/2019, z 16. júna 2020 sp. zn. 5 Cdo 42/2020 a z 28. augusta 2020 sp. zn. 6Cdo 193/2018, v ktorých riešil otázku existencie a výšky nároku na zaplatenie zmluvného úroku po predčasnom zosplatnení úveru, odvolací súd zmenil svoj doterajší právny názor.

30. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 16. júna 2020, sp. zn. 5 Cdo 42/2020 v bodoch 18 až 24 odôvodnenia tohto rozhodnutia uviedol: „18. Zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou podliehajúcou zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch). Tento zákon ale nepokrýva všetky otázky vzniku úverového

zmluvného vzťahu, práv a povinností strán, ktoré zo zmluvného vzťahu vyplývajú, riešenia otázok, na akú dobu je dlžník povinný platiť úroky z poskytnutého úveru, vzťah úrokov z úveru a úrokov z omeškania, výšku úrokov z omeškania, ktoré sú predmetom úpravy Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere tzv. absolútnym obchodom, a preto bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy o úvere je potrebné pri posudzovaní tohto právneho vzťahu vychádzať aj z ustanovení Obchodného zákonníka o zmluve o úvere § 497 a nasledujúce. Ustanovenia Občianskeho zákonníka sa v prípade právneho vzťahu, účastníkom ktorého je spotrebiteľ, použijú vtedy, ak v Občianskom zákonníku existuje také ustanovenie, ktoré je možné prednostne aplikovať (§ 52 ods. 2 OZ). 19. Z ustanovenia § 497 a § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. U spotrebiteľských úverov je jednou z náležitostí, ktoré musí zmluva obsahovať, uvedenie doby trvania zmluvy (§ 9 ods. 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch). To znamená, že doba trvania zmluvy pri jej vzniku je časovo ohraničená. V súčasnej právnej úprave zmluvy o úvere absentuje explicitná úprava konečného okamihu povinnosti dlžníka platiť úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov, v § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka je uvedené len to, že dlžník je povinný platiť veriteľovi úroky z úveru od doby poskytnutia peňažných prostriedkov. 20. Zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru. Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. 21. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. 22. Zosplatenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednanja, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo. 23.1 Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplatenia istiny. Dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplatenia istiny jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, tzn. že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Dlžník teda presne vie koľko bude povinný za poskytnuté peniaze veriteľovi zaplatiť. 23.2 Túto vedomosť však dlžník-spotrebiteľ nemá v prípade dojednanja, ktoré umožňuje navyšovanie tejto ceny bez jej presného ohraničenia. Keďže spotrebiteľ nevie predpokladať časový úsek svojho omeškania nie je možné ani určiť celkovú výšku zmluvného úroku, ktorý sa môže bez fixného ohraničenia navyšovať neobmedzene. Takto stanovená cena teda nie je vyjadrená určito, jasne a zrozumiteľne. Z tohto dôvodu potom dojednanie, ktorým sa dlžník - spotrebiteľ zaviazal platiť dohodnuté úroky až do úplného zaplatenia istiny po vyhlásení predčasnej doby splatnosti úveru spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je teda porušením ustanovenia § 53 ods. 1 OZ. 23.3 Na druhej strane postavenie veriteľa-dodávateľa sa aj bez uvedeného dojednanja nezhorší, pretože v prípade, ak mu v dôsledku nesplatenia úveru v dohodnutej dobe vznikne škoda jeho právo zostáva zachované, pravda po zohľadnení zaplatených úrokov z omeškania, ktoré plnia funkciu paušalizovanej náhrady škody. 24. Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky aj vo svojich vyššie uvedených rozhodnutiach dospel k rovnakému právnomu záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

32.1. Vzhľadom na jednotný názor najvyššieho súdu v uvedenej problematike odvolací súd zmenil svoju doterajšiu rozhodovaciu prax a v súlade s rozhodovacou praxou najvyššieho súdu dospel v tejto veci k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí zvyšku žaloby, ktorý prezentoval právny názor, že úrok z úveru prináleží iba na čas do zosplatnenia úveru, resp. do splatnosti dlhu a následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania, spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

32.2. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zamietajúcom výroku, ako aj v závislom výroku o náhrade trov konania zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na nové konanie a ďalšie rozhodnutie, pričom súd prvej inštancie bude viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý vychádzal z právneho názoru dovolacieho súdu v obdobných veciach, teda bude v ďalšom konaní vychádzať z toho, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.

33. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

34. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

35. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).